וגזרו רבנן קטנה משום גדולה ומי גזרינן קטנה משום גדולה והתנן *אם היו קטנות ושאינן ראויות ללד מחזירין אותן מיד! אמר רב גידל אמר רב הוראת שעה היתה מכלל דהוא אלא כהוראת שעה היתה וחילוק לא שכיח לישנא אחרינא אמרי לה אמר שמואל בולין צריכות להמתין שלשה חדשים חוץ מגיורת ומשוחררת גדולה [אבל] קטנה בת ישראל אינה צריכה להמתין ג' חדשים, במאי? אי במיאון האמרה שמואל הדא זימנא אי בגט הא קאמר שמואל דבעיא דאמר שמואל מיאנה בו אינה צריכה להמתין שלשה חדשים? נתן לה גט צריכה להמתין שלשה חדשים? אלא בזונות וזנות בקטנה לא שכיח! ומשוחררת דשכיח בהו זנות ליגזור? הוא דאמר כרבי יוסי דתניא *הניורת והשבויה והשפחה שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו צריכות להמתין ג' חדשים דברי רבי יהודה רבי יוסי מחיר ליארס ולינשא מיד אמר רבה מ"ט דרבי יוסי? קסבר אשה מזנה משמשת במוך כדי שלא תתעבר, א"ל אביי בשלמא גיורת כיון דדעתה לאיגיורי מנטרה נפשה כדי להבחין בין זרע שנזרע בקדושה ובין זרע שנזרע שלא בקדושה, שבויה ושפחה נמי דשמעי ממריהו ומנטרי נפשייהו, אלא יוצאת בשן ועין היכי משכחת לה, וכי תימא כל דממילא מודה ר' יוסי *והתנן אנוסה ופפותה צריכה להמתין ג' חדשים דברי ר' יהודה רבי יוסי מחיר ליארס ולינשא מיד! אלא אמר *אביי אשה מזנה מתהפכת שלא תתעבר ואידך חיישינן שמא לא נתהפכה יפה יפה: ואם היו כהנות כו'! כהנות אין ישראלית לא? אלא אם היו נשי כהנים, נשי כהנים אין נשי ישראלים לא *והאמר *רב עמרם הא מילתא אמר לן רב ששת *ואנהרינהו לעיינין ממתניתין *אשת ישראל שנאנסה אף על פי שמותרת לבעלה פסולה לכהונה? אמר רבא הכי קאמר אם היו כהנות נשואות לישראל ונפסלו מן התרומה דבי נשייהו:

הדרן עלך ארבעה אחין

חוץ מגיורת ושפחה משוחררת גדולה · והא דתניא בהמתין (לקמן דף מב.) לפיכך גר וגיורת צריכין להמתין שלשה חדשים כהן יהודה אומר אין צריכין להמתין שלשה חדשים שמא לא נתהפכה יפה יפה ת"ש לפיכך גר וגיורת צריכין להמתין שלשה חדשים וכו"ק לפיכך גר וגיורת צריכין להמתין שלשה חדשים שמא לא נתהפכה יפה יפה ת"ש ועוד תנ"ה דיש לחלק דלעל מיגמרת נפשה כלל כשמתגיירת עם בעלה כיון שכל הזרע מתוכו הוא וחין חוששה להמתין בין זרע שנזרע מבעלה זה לבקדושה שנזרע בקדושה:

גיורת ומשוחררת דשכיחת (ג) לגזור · פירוש לגזור שיהיו לריכות להמתין ולא לגזור לטו בת ישראל קאמר דמהא לא חוש משני: **אשה** מזנה מתהפכת · וכן גיורת ומשוחררת כיון דלדעתה לאיגיורי אבל יולאת בשן ועין מזנה בה רבי יוסי: **כהנות** מין ישראלית לא · וכתנחום (לקמן דף נג.) גבי הא דתנן וכשהגת להדדיניתך למדיניתך לא דייק הכי ללד דוקא הכא משום דכי מצאנה להדדיניתך לא מצאנה בזונות, אלא בזונות בקטנה לא שכיח! ומשוחררת דשכיח בהו זנות ליגזור? הוא דאמר כרבי יוסי דתניא *הניורת והשבויה והשפחה שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו צריכות להמתין ג' חדשים דברי רבי יהודה רבי יוסי מחיר ליארס ולינשא מיד אמר רבה מ"ט דרבי יוסי? קסבר אשה מזנה משמשת במוך כדי שלא תתעבר, א"ל אביי בשלמא גיורת כיון דדעתה לאיגיורי מנטרה נפשה כדי להבחין בין זרע שנזרע בקדושה ובין זרע שנזרע שלא בקדושה, שבויה ושפחה נמי דשמעי ממריהו ומנטרי נפשייהו, אלא יוצאת בשן ועין היכי משכחת לה, וכי תימא כל דממילא מודה ר' יוסי *והתנן אנוסה ופפותה צריכה להמתין ג' חדשים דברי ר' יהודה רבי יוסי מחיר ליארס ולינשא מיד! אלא אמר *אביי אשה מזנה מתהפכת שלא תתעבר ואידך חיישינן שמא לא נתהפכה יפה יפה: ואם היו כהנות כו'! כהנות אין ישראלית לא? אלא אם היו נשי כהנים, נשי כהנים אין נשי ישראלים לא *והאמר *רב עמרם הא מילתא אמר לן רב ששת *ואנהרינהו לעיינין ממתניתין *אשת ישראל שנאנסה אף על פי שמותרת לבעלה פסולה לכהונה? אמר רבא הכי קאמר אם היו כהנות נשואות לישראל ונפסלו מן התרומה דבי נשייהו:

אשה שמותרת לבעלה פסולה לכהונה · פי' בקונטרס טעמא דמשמעתין משום וכא כהן כי מהיה לחים זר ול"ע נרלה דמכא לחים כהן לא שמעינן לחא משום וכל מייבי כריתות מ"ק קדושין מכשום ע"ש קדושין מכשום דלא הוי זר מלוה מעיקרא והכי משמע בהבא על יבמתו (לקמן דף נו:) דקאמר רבא לחא כהן שבחא וכל וגיורת דף יבמות דף נו: דף מה: (ושם) ללא חשיב לה החם חוקרה מן הדין ללא גילוי מלחא בעלמא הוא וה"ל משמע כן קלא מדקאמר לקי על פי שמותרת לבעלה פסולה לכהונה ולי פסולה מקרא דבא כהן פשיטא דאין לחלק בין כהונה לרלון ולי היא גופה לחא לחמוטינן דשייך קרא דבא כהן בחייבי כריתות דע"י קדושין כיון דשייך בהו ממזרות לע"ג דלא הוי זר מלוה מעיקרא חם כן ליטמעינן הכי בהיא ממילא ידעינן דלא שייך בהאי קרא לפלוגי בין כהונה לרלון בחחם לים בשפי מבשלר [פסולי כהונה] ללא (ג) לר"י מדלה דפסולה מן הכהונה משעם טומחה וזוהה כדלחמר בהבא על יבמתו (לקמן דף מ: ושם) וללישנא דלחמר החם דכל בחוחם לא מיקריא זוהה פסולה לכהונה משום טומחה גרידא ומיהו קשה לר"י (ד) כיון דלא כחיב טומחה לחחם יטראל שנבעלה בחוחם דכחיב והיה לא נחפשה הא נחפשה מותרת חם כן למחי פסולה לכהונה דבכלל חיסור טומחה הוי בעל ובועל ותרומה וגם כהונה וכי שרי לבעלה חשתרי נמי לכהונה ולחמר ר"י דהחוח קרא דלא נחפשה לא מייבי ללא בטומחה דבעל גרידא דבעמחה קמח חים לן לחוקמי לבעל ולעניו בעל שרי חוקם בישראל חבל ובעמחה בחרח דנפקא לן מיהא חיסור תרומה וכהונה לא מפליג בה בין חוקם לרלון בין חחם כהן לחחם יטראל וים לחמר בכל ענין דכיון דלחשכחן בחחם כהן דחפילו בחוחם חסורה חין לנו לחלק בין חוקם לרלון לענין תרומה וכהונה חפילו בחחם יטראל ומיהו ללישנא קמא דלמר החם דכל בחוחם לא מיקריא זוהה פסולה לכהונה משום טומחה גרידא ומיהו קשה לר"י (ד) כיון דלא כחיב טומחה לחחם יטראל שנבעלה בחוחם דכחיב והיה לא נחפשה הא נחפשה מותרת חם כן למחי פסולה לכהונה דבכלל חיסור טומחה הוי בעל ובועל ותרומה וגם כהונה וכי שרי לבעלה חשתרי נמי לכהונה ולחמר ר"י דהחוח קרא דלא נחפשה לא מייבי ללא בטומחה דבעל גרידא דבעמחה קמח חים לן לחוקמי לבעל ולעניו בעל שרי חוקם בישראל חבל ובעמחה בחרח דנפקא לן מיהא חיסור תרומה וכהונה לא מפליג בה בין חוקם לרלון בין חחם כהן לחחם יטראל וים לחמר בכל ענין דכיון דלחשכחן בחחם כהן דחפילו בחוחם חסורה חין לנו לחלק בין חוקם לרלון לענין תרומה וכהונה חפילו בחחם יטראל ומיהו

נבי בועל חע"ג דלא כחיב ביה לא נחפשה יש לחלק בין חוקם לרלון בחחם יטראל דסברא הוא דלא נחסרה על הבועל חלא כשנחסרה על הבעל ולפי פר"י חין פסולה זוהה לחרומה מקרא דבא כהן חלא חמת חלוה פסולה לחרומה כמו חלוה ובפרק החולן (לקמן דף מד: ד"ה כהן) כחב ר"י מזה: הדרן עלך ארבעה אחין

מלוסה ומפוחה נימא כדמסקן בחולדי דוחלי מחפשה שיל שלא נחעבר ולין עוסק גדול בדבר: אע"פ שמותרת לבעלה פסולה לכהונה דבחיב וכא לים מים כהן כי מהיה לחים זר כיון שנבעלה לפסול לה פסלה. ולע"ג דחמרינן לקמן (לקמן דף נג.) דבעי מייבי כריתות מחר קרא כי מהיה כהן זר מהיה לחים זר) הכא וכא כהן כי מהיה חלמה וגיורתה מי שים לן חלמות וגיורתן כה מחמרינן לית כהו חלמות וגיורתן חלא ס"ק ולחימ מייבי כריתות ולא מייבי לחין לחמר קרא כי מהיה וכו' לכנות מייבי לחין:

תוספות ישנים

אבל קטנה בת ישראל חיכה לריכה להמתין ט"ס מדקחמר חון מגיורת ומשוחררת גדולה משמע דהחי דקחמר דבת ישראל לריכה להמתין מייבי בגדולה חבל חבל קטנה חיכה לריכה להמתין ולא נהירא דלמא כ"ק וכוון לריכות להמתין חשיב קטנה בת ישראל חון מגיורת ומשוחררת ולא גדולה חיכה לריכה להמתין י"ל דחי כבי כו"ל לא גדולה לכן בקטנה ס"ע מפרש כר"ם בגדולה מלחת דשמעת דסיא ומיהו נמי קחמר ומיהו וקטנה בת ישראל ס"ל כר' יוסי דלמתין משום דסכר לה כר' יוסי ולא חוי זר ול"ע דלמא כר' יוסי סבר דמיכו מיירי בגיורת ומשוחררת דלא שכיח בהו זנות ליגזור ומיהו קשה דלמחר בפרק ע"ש (לקמן דף נו:) דקחמר רבא לחא כהן שבחא וכל וגיורת דף יבמות דף נו: דף מה: (ושם) ללא חשיב לה החם חוקרה מן הדין ללא גילוי מלחא בעלמא הוא וה"ל משמע כן קלא מדקחמר חף על פי שמותרת לבעלה פסולה לכהונה ומי פסולה מקרא דבא כהן פשיטא דאין לחלק בין כהונה לרלון ולי היא גופה לחא לחמוטינן דשייך בהאי קרא לפלוגי בין כהונה לרלון בחחם לים בשפי מבשלר [פסולי כהונה] ללא (ג) לר"י מדלה דפסולה מן הכהונה משעם טומחה וזוהה כדלחמר בהבא על יבמתו (לקמן דף מ: ד"ה כהן) כחב ר"י מזה: הדרן עלך ארבעה אחין

הוספות חד מקמאי

אמר שמואל כולן צריכות להמתין שלשה חדשים חוץ מגיורת ומשוחררת גדולה וקטנה בת ישראל בזונות דזונות בקטנה [לא שכיח] אבל קטנה היוצאה בנם או בפיחה הבעל צריכה להמתין שלשה חדשים יוצאה בפיאון אין צריכה להמתין ג' חדשים ואף על גב דר"י ס"ל אנוסה ופפותה אינה צריכה להמתין ג' חדשים דאשה מונה מהתפכת כדי שלא תתעבר וקי"ל דר' יהודה ור"י הלכה כר"י הכא כיון דקאי שמואל באנוסה ופפותה כותיה דר' יהודה מסתברא דהלכה כותיה בהא ואע"ג דאמרינן בשלהי פרק אלמנה לכהן גדול בנשואין ששון לזנות לא חששו דשמשן [דהלכה] כר' יוסי לחרומה קא"ל לא ליוחסין אבל הגיורת ומשוחררת גדולה ס"ל לשמואל דכיון דדעתה לאיגיורי מנטרה נפשה בין זרע שנזרע בקדושה ובין זרע שנזרע שלא בקדושה ומשוחררת איכא תרי ספיקא דשמא זינתה שמא נתהפכה יפה יפה אבל באנוסה ופפותה ליכא למיסר אלא חד ספק ולפוס האי פעמא יוצאה בפיאון צריכה להמתין ג' חדשים ומאי דאמר שמואל דאמר כר' יוסי סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא ס"ל כוותיה בחדא בגיורת ומשוחררת גדולה ופליג עליה בחדא בבת ישראל ופסברא דלית הלכתא לא כר' יהודה ולא כר"י אלא כשמואל ווה שלא כדברי הרב ז"ל ואף לדברי הרב אלפס בזונות הוא הלכה כר"א כל מן הנשואין אפי' קטנות ואפילו עקרות ואפילו איילונית לא ינשאו ולא יתארסו דגזרינן הא אשו הא' הא דתנן בהנות פסולות מן התרומה ה"ה לישראלית וה"ה לנשי ישראל דאשת ישראל שנאנסה אע"פ שמותרת לבעלה פסולה לכהונה אלא ה"ק אם היו כהנות נשואות לישראל ונפסלו מן התרומה מקרא דבא כהן אשו הא' הא דתנן כהנות פסולות מן התרומה ה"ה לישראלית וה"ה לנשי ישראל דאשת ישראל שנאנסה אע"פ שמותרת לבעלה פסולה לכהונה אלא ה"ק אם היו

הנהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה אלא וכו' כיצה (ויל כיצה) מ"מ וע"ע ס"ל מן זה: (כ) תוס' ד"ה גיורת ומשוחררת דשכיחת בה זנות לגזור: (ג) ד"ה מע"פ וכו' אלא מלוה מלרי: (ד) בא"ד ומיהו קשה לר"י כר מנחם כיון אלא כחיב:

גליון השים נמי ומאמר רב עמרם. הא מילתא כמיון זה לקמן דף נה ע"א ס"ב דף (ל) ע"ב: שם ומנהרינהו לעיינין: עיין לקמן דף ל ע"ב מד"ה כיצה בת ישראל: